

have holdt os for Dje; det ene er at lette Stattebyrden for de ubemidlede, det andet at fjærne de Toldafgifter, der i særlig Grad ere økonomisk ubeldige, fordi de hvile paa Industriens Raastoffer, Hjælpestoffer, altsaa at lette de Afgifter, der tyngte paa Erhvervslevet, der hæmme Borgerne i deres Bestræbelse for at tjene de Penges, der dog til syvende og sidst er Statens eneste Rigdomskilde. Jeg tør nu antage, at Bestræbelserne for det første Formaal, det at formindste de Toldafgifter, der særlig hvile paa de ubemidlede, ikke vilde være opgivne, selv om dette Forslag blev vedtaget. Jeg antager, at man vistnok fremdeles vil anse saadanne Toldafgifter som Afgiften paa Salt, Ris, Petroleum og flere andre lignende for passende til Ophævelse eller Nedsættelse, selv om man vil opgive Forlangendet om Kaffeoldens Ophævelse, hvis man fik Sukkeret frit. Men lad os da se paa, hvad det er for Summer, det her drejer sig om. Alle de tidligere Forslag til Toldreform ere gaaede ud fra, at Afgiften paa Sukker skulde forblive uberørt. Endnu i det Forslag, der i 1888—89 blev fremsat her af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tanber), dette Forslag, der vel som Helhed maa staa som det sidste Udtryk for dette Tings Opfattelse af Toldloven, var Afgiften bibeholdt paa Sukker iforandret. Altsaa, hvilke ere de Summer, det her drejer sig om? Jeg tager Gennemsnittet for Fem-aaret 1884—88, hvilke ere de sidste Tal, jeg har haft til min Raadighed, nemlig dem, der ledsagede det Forslag, som Regeringen fremsatte i Fjor i Landstinget. Jeg giver kun Tallene i runde Summer. Det bliver da en Nedgang paa Salt af 400,000, Ris $\frac{1}{2}$ Million, Sago 100,000, Petroleum 1,600,000, — Kaffeoldens $\frac{1}{2}$ Million ser jeg derimod bort fra — dernæst Kul 1 Million, Tømmer og Træ 1 Million, Metaller og grove Metalvarer $\frac{1}{2}$ Million, en lang Række af Smaaartikler, paa hvilke vi altid have anset det for nødvendigt at hæve Tolden, væsentlig af industrielle Genst. $\frac{1}{2}$ Million; hertil kommer saa Skibsafgiften, der løber op til henimod 1 Million. Jeg kunde endnu endelig nævne $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ Million paa de groveste Manufakturvarer. Naar vi lægge alle disse Poster sammen, komme vi til et Beløb af ca. 7 Million Kroner. Nu vel, hvad have vi til at møde en saadan Nedgang med? Jeg skal se bort fra den Toldindtægt paa henved 1 Million Kroner, som Regeringen i Fjor foreslog at opkræve af Kornvarer, thi jeg tror ikke, der vil være Stemning for at vedtage denne Afgift. Bortset deraf have vi til at forhøje Toldindtægten kun Vin, Tobak

samt en Række Spisevarer som Appelsiner, Koriander, Gaaselever, Brynstukker og lignende Sager. Forhøjelserne paa disse forskellige Artikler tilfammen bleve i Regeringens Forslag i Fjor anslaaede til noget over $2\frac{1}{2}$ Million Kr. mellem $2\frac{1}{2}$ og $3\frac{3}{4}$ Millioner. I det Forslag, som blev fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds, var det beregnet, at man kunde tage en Forhøjelse paa henimod 2 Millioner, mellem $1\frac{3}{4}$ og 2 Millioner. Det er en forsigtigere, og jeg tror vistnok en efter Omstændighederne klogere Beregning. Jeg frygter nemlig for, at sætte vi Toldafgifterne paa disse Artikler for højt op, vil det medføre en Sluffelse, det vil ikke blive andet end Suretter. Disse Artikler ville med altsfor høje Afgifter ikke bringe noget ind i Statskassen. Vi ere ikke et Samfund, der er i Besiddelse af saa megen Velstand, at vi kunne bære meget høje Luksus-skatte. Jeg skal ikke tale om, at Forhøjelsen af Tolden paa Vin og Sydfrugter ville vi nødsages til at kappe af igen, hvis vi komme til at aflutte Handelstraktater med Spanien og Frankrig. Det, vi burde have gjort i sin Tid, inden vi forhandlede, var først at sætte Toldafgifterne paa disse Artikler op for senere at have noget at slaa af paa. Det er i alt Fald utvivlsomt, at hvis den nu i Europa herskende Handelspolitik bliver bestaaende endnu i en Række Aar, ville vi, hvis vi da overhovedet onste Handelstraktater med disse Lande, blive nødsagede til Nedsættelse paa de nævnte Artikler. Dette er altsaa det eneste, som vi paa de indirekte Skatters Omraade, bortset fra Brændevin og Ol — disse store Artikler skal jeg komme til senere — have at raade over som Modvægt mod Nedsættelserne. Og for at man kan se, i hvilken Grad det kniber at faa Balance tilveje, skal jeg endnu fremdrage Hovedtrækkene af det Forslag, jeg gentagne Gange har berørt, det, der blev fremsat i Samlingen 1888—89 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds. Det var et særdeles vel overvejet og meget moderat Forslag, snarere for forsigtigt end det modsatte. Det gik ud paa, at man af de omtalte store Forbrugsartikler kun skulde frigøre Salt og Ris. Paa Kaffe og Petroleum blev Tolden foreslaet nedsat til det

Rettelse.